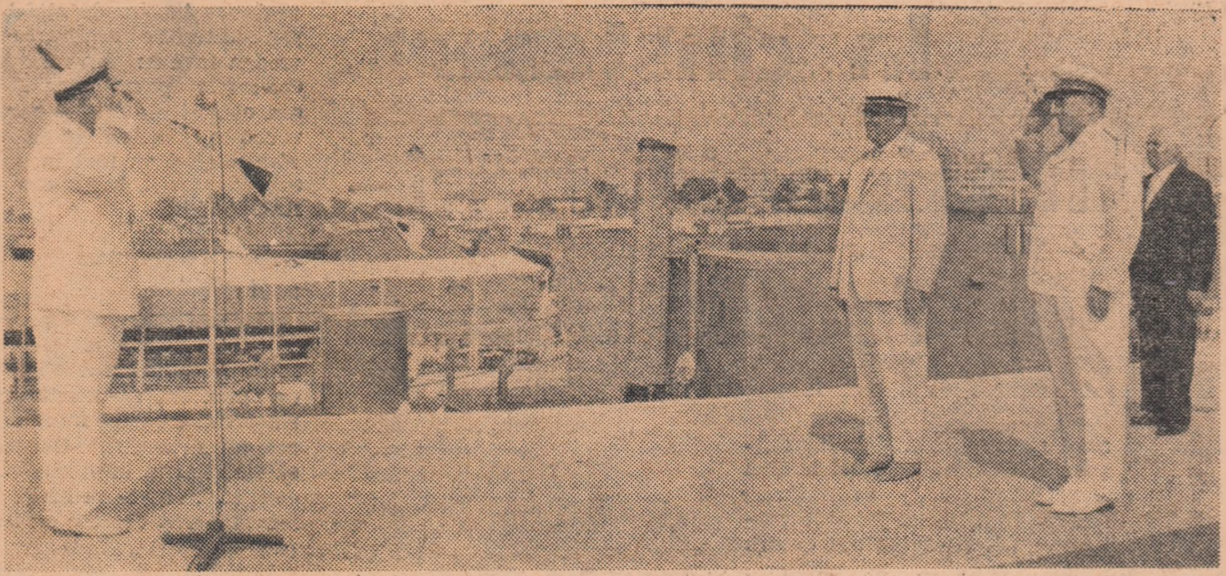

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej primește raportul prezentat de comandantul marinei militare.

SĂRBĂTORIREA „ZILEI MARINEI"

Duminică s-a sărbătorit Ziua Marinei R.P. Romîne. Cu acest prilej, la Mangalia a avut loc un bogat program de manifestări.

La ora 9 au sosit în avanport tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, general de armată Leontin Sălăjan, ministrul forțelor armate ale R.P. Romîne, Vasile Vîlcu, prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.M.R., general-locotenent Ion Ioniță, adjunct al ministrului forțelor armate, general-maior Ion Dincă, secretar al Consiliului politic superior al forțelor armate, reprezentanți ai organelor regionale și locale de partid și de stat, contraamirali și generali, ofițeri și alți invitați.

Au participat, de asemenea, atașați militari acreditați în țara noastră.

După ce a primit raportul prezentat de contraamiralul Grigore Marteș, comandantul marinei militare, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a urcat la bordul navei-comandant, de unde, împreună cu invitații, a

(Continuare în pag. 5-a)

23 AUGUST XX

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 32 (972) * miercuri 5 august 1964 * 8 pag. 30 bani

Acțiuni pionierești în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei

• Pentru a cunoaște realizările regimului democrat-popular și viața nouă a colectiviștilor, pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Priseaca, raionul Slatina, au organizat multe excursii și drumeții interesante. Printre obiectivele vizitate se află și gospodăriile agricole colective din comunele Valea Mare și Coteana. În timpul excursiei de la Valea Mare ei au avut prilejul să admire atît zecile de case noi ale colectiviștilor, cît și ferma de păsări, prisaca, sectorul zootehnic și livada gospodăriei.

• Zilele acestea șantierul Hidrocentralei „16 Februarie", măreața construcție ce se înalță pe Argeș a fost vizitată de mulți pionieri din țară. Printre ei se află și cei de la Școala de 8 ani din comuna Tutana, raionul Curtea de Argeș. În drumeția lor, pionierii din Tutana au invitat și pe prietenii din satele vecine, Valea lui Enache, Anghinești, Tutana Luncă și Boiculești.

• Timp de 4 zile pionierii de la Școala de 8 ani nr. 9 din Sibiu au călătorit cu autocarul O.N.T. pentru a cunoaște frumusețile și bogățiile patriei. Primul obiectiv pe care l-au vizitat a fost orașul Victoria. Apoi au vizitat Brașovul cu obiectivele sale industriale. În continuarea excursiei, pionierii au admirat minunatele peisaje de la Poiana Brașov, Cristianul Mare, Cetatea Rîșnovului, Bran și Sinaia. În Capitală, excursioniștii au avut de văzut multe lucruri așa că... timpul a trebuit foarte judicios împărțit. Uzinele „Grivița Roșie" pe care le-au vizitat, Palatul pionierilor, Muzeul de artă al R.P.R., Sala Palatului, Monumentul Eroilor Patriei, Stadionul „23 August", Casa Scînteii, Sala Sporturilor, sînt puncte ale itinerarului care le-au produs cele mai vii impresii.

În vîrtejul dansului...

Foto: GR. PREPELIȚA

Mîndria noastră

Ca în toată țara, în anii regimului de democrație populară belșugul și bunăstarea au poposit și pe meleagurile comunei Popești. Bătrînii își aduc cu tristețe aminte de viața grea din trecut, de ulițele întortocheate, strîmte, cu căsuțele mici, unde țăranii își duceau traiul mizer. Dispensare, cinematograf... nu se pomeneau!

Cine ar mai recunoaște, azi, comuna de altădată? În anii de viață nouă ea și-a schimbat cu totul înfățișarea. S-au croit străzi noi, largi, pietruite. S-au construit case noi de cărămidă, acoperite cu țiglă. Iar în case, ce să mai vorbim: mobilă frumoasă, aragaze, frigidere, aparate de radio, iar becul electric strălucește peste tot. Ne mîndrim cu dispensarul cel nou, căminul cultural și cinematograful, unde ne petrecem atît de plăcut timpul liber.

Seara, grupuri de tineri și vîrstnici se îndreaptă grăbiți spre bibliotecă, unde din miile de cărți își aleg pe cele preferate.

Cît de frumos va fi noul local de școală — cu 20 săli de clasă, laborator, cancelarie, teren de sport — local ce în curînd își va deschide porțile!

Belșugul și bunăstarea au pătruns peste tot în casele colectiviștilor. Ei muncesc cu dragoste pe ogoarele înfrățite.

Tare-i frumoasă comuna mea! Și fiecare nouă realizare o înfrumusețează tot mai mult!

CHIRILOV IULIA
cl. a VII-a, com. Popești, raionul Marghita

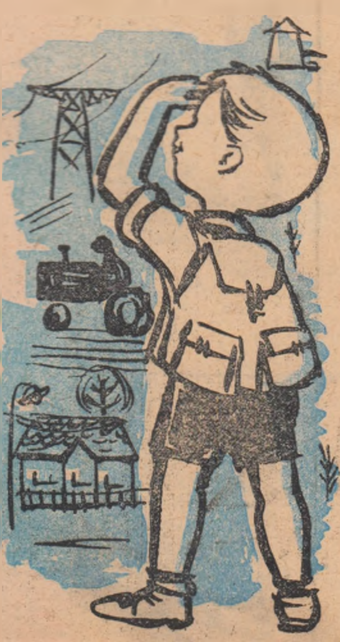
„Cîntă, Oltule, cu noi"

Trecînd pe lîngă păduricea de la marginea satului și auzind glasuri vesele de copii, nimeni nu se întreabă mirat „ce-o fi?". Aceasta, pentru că zilele de vacanță pionierii și le petrec adesea la umbra răcoroasă a copacilor, organizează jocuri vesele, jocuri de orientare, fac sport.

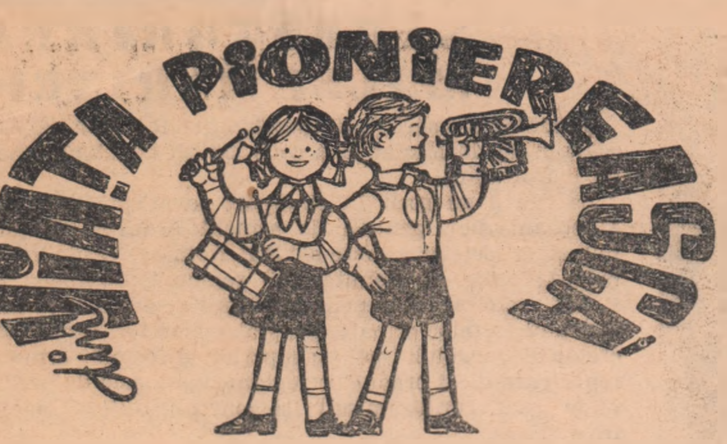
De cîtva timp însă, în acest program a intervenit ceva nou. Copiii și-au propus să pregătească din timp un frumos și bogat program artistic în cinstea marii sărbători a poporului nostru de la 23 august. De aceea, care mai de care se străduiește să recite mai frumos, să cînte mai „cu suflet", să nu facă nici o greșeală la dansurile populare. Doar programul îl vor da în sala căminului cultural, în fața tuturor colectiviștilor!

Zilele acestea, pădurea răsună de cîntece. Ele slăvesc patria și partidul, părinte drag, ele vorbesc despre viața nouă a poporului nostru. Glasurile limpezi ale soliștilor Roșca Mariana, Șerban Georgeta, Florescu Emilia, Staicu Gheorghe se aud pînă departe. „Cîntă, Oltule, cu noi", spune cîntecul popular pe care-l interpretează pioniera Parcel Vasilica, „cîntă bucuria vieții fericite, a copilăriei fără nor"...

(După corespondența pionierei **PARCEL VASILICA**, din satul Licești, com. Vîlcele, raionul Drăgănești-Olt, regiunea Argeș)

Desene: G. BURSCHI

In cinstea marii aniversări – un foc de tabără

In foc de tabără dedicat celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei. Comitetul orășenesc U.T.M. din Focșani organizează această acțiune chiar în preajma marii sărbători. Pionierii însă au venit cu o inițiativă: fiecare tabără locală să facă un foc de tabără și flacăra să treacă de la unul la altul. Acum cîteva zile la Casa de copii școlari nr. 2 și Școala medie nr. 1 a avut loc un astfel de foc; în zilele următoare alte tabere locale vor organiza altele asemănătoare. În ceea ce privește focul de tabără pe oraș, acolo se vor prezenta cele mai frumoase cîntece și poezii, iar focul va fi aprins de un grup de pionieri care s-au evidențiat la învățătură și activitate pionierească. Pînă atunci însă, să ne oprim la focul de tabără ce a avut loc la Casa de copii școlari.

Pregătiri

Activul pionieresc al celor două unități s-a întîlnit într-o scurtă consfătuire

— Inainte de întocmirea programului, să ne împărțim sarcinile, a spus Orzan Maria, președintă de unitate.

Zis și făcut. De îndată s-au alcătuit cîteva grupe. Una, condusă chiar de ea a pornit la Casa armatei. Țineau cu tot dinadinsul să aibă la focul lor de tabără un oaspete. Au invitat un ofițer să le vorbească despre insurecția armată, despre importanța actului revoluționar de la 23 August. Cererea lor a avut succes. De altfel, tovarășilor de la Casa armatei le sînt dragi pionierii, de nenumărate ori vin în mijlocul lor și le vorbesc cu diferite prilejuri. O altă grupă, condusă de pioniera Ceandîr Silvia a mers la Biblioteca centrală. Aici au consultat reviste și ziare, diferite culegeri de text, au copiat poeziile și cîntecele cele mai interesante.

Mihalache Maria, ca o bună dansatoare, a învățat pionierele mai mici cîteva dansuri populare. Pleșa Ioan și încă vreo cîțiva băieți și fete au făcut ghirlande și lanțuri din hîrtie creponată pe care le-au agățat de jur-împrejur. Dincă Lenuța a pornit să anunțe toți pionierii. „Știți doar, a spus ea, sînt pionieri care au fost plecați în tabere regionale, centrale, la rude și acum s-au întors. Ei nu știu programul. Să mergem să-i chemăm!"

Iată-ne în ziua stabilită. Pioniera Bordeianu Geta observă că grupa cu care trebuia să adune lemne, să aranjeze focul s-a mărit. Și e firesc. Fiecare pionier voia să aducă cîteva vreascuri.

Orele trec una după alta. Soarele e în amurg, se lasă seara și...

Incepe focul de tabără...

„Tobele bat, trompetele sună
Toți pionierii se adună"...

Intr-adevăr, începe ceremonialul pionieresc. Apoi, are cuvîntul tovarășul ofițer Constantin Moalfă. Copiii ascultă cu interes, nu vor să le scape nici o vorbă, căci se înfățișează un moment important din istoria patriei noastre. Tovarășul Moalfă le vorbește și despre vremurile noastre noi, despre viitorul combinat siderurgic de la Galați, despre nenumăratele nave și motonave construite la șantierul de la Galați, despre regiunea lor ca, de altfel, despre multe alte realizări din întreaga țară în plină dezvoltare. Cuvintele prind viață. Multe din obiectivele despre care li se vorbește, pionierii le-au vizitat atunci cînd au fost în excursii sau drumeții, în tabere sau la rude.

...Și programul artistic

Dar iată că începe programul artistic. „Azi e zi de sărbătoare", cîntec atît de îndrăgit de pionieri, e urmat de „Părinte drag, partid iubit", „Tineret, mîndria țării". Cei mici vor să fie și ei la înălțime. „Muzicanții", „Piticii voinici", „Greierașul" sînt cîntate cu însuflețire.

Liniște. Doar scînteile mai trosnesc din cînd în cînd. Pionierul Luca Virgil recită „Cîntec despre patrie" de Otilia Cazimir. Un ropot de aplauze îl răsplătește pentru străduința sa. Urmează Gabor Luiza care recită „Patriei, pace", Bordeianu Geta, „Zi de august 23".

Din apropiere se aude un hăulit puternic. Toate capetele se îndreaptă într-acolo. Sosește echipa de dansuri populare.

De o primire călduroasă s-au bucurat și soliștii vocali și instrumentiști — Vlasie Toader, Zărbăuțeanu Romica, Munteanu Tudor, Galiția Carmen, Simionescu Constanța și Catană Maria.

★

Acum, după ce focul de tabără s-a terminat, pionierii își amintesc cu plăcere de felul în care l-au pregătit, de felul în care s-a desfășurat, caută noi inițiative pentru focul de tabără ce va avea loc pe oraș.

GETA COSTIN

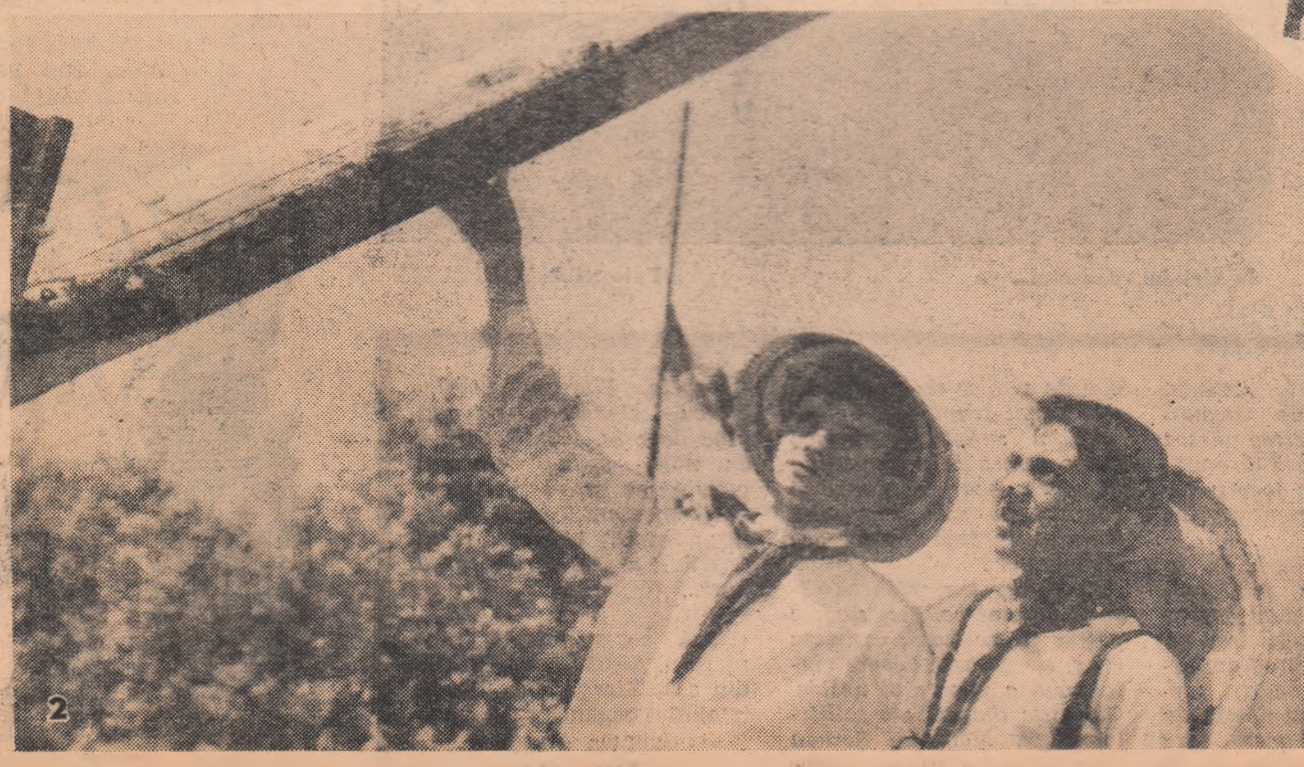
Prin tabere

Veselie și joacă, cîntece și dansuri, drumeții și ore fermecătoare în lumea basmelor — iată cum petrec copiii patriei noastre vacanța. Am colindat și noi prin cîteva tabere și, cu prețiosul nostru „ajutor" — aparatul de fotografiat — am surprins cîteva imagini: In tabăra locală „30 Decembrie" (foto 1) ora de joacă este în toi. Năvodari: locuitorii taberei (foto 2) se odihnesc, iar liniștea lor este „păzită" de doi pionieri... vigilenți. Pionierii oneșteni (foto 3) au plecat la drum, pentru cunoașterea frumuseților din împrejurimi. Nici copiii taberei de la Palatul pionierilor (foto 4) nu o duc rău. Iată-i răcorindu-se în bazinul sportiv.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

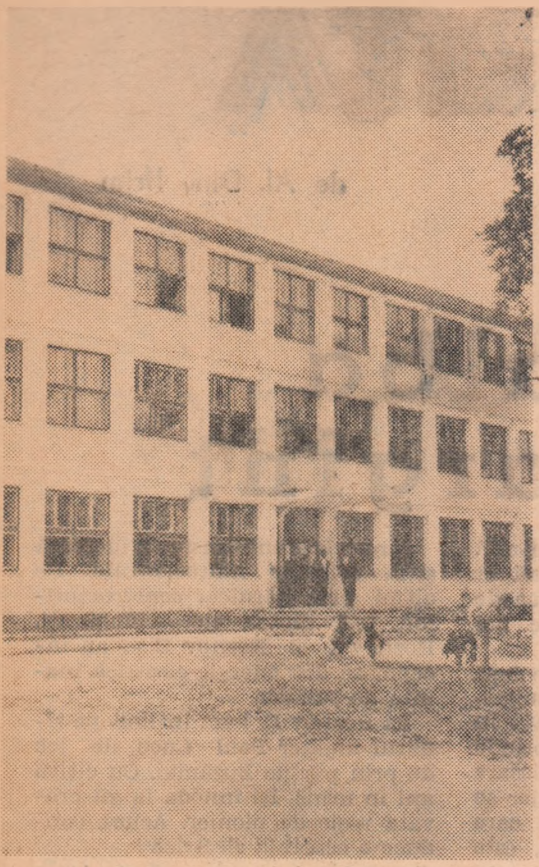

1

3

2

4

Noul an în şcoală nouă!

Şi copiii din Breaza (regiunea Ploieşti) vor învăţa, începînd de anul acesta într-o şcoală nouă.

În fiecare toamnă, prima zi de şcoală este aşteptată cu multă nerăbdare. Atunci, în prima zi, îţi vezi noii profesori, noua clasă în care vei învăţa un an întreg, colegii mai vechi, de anul trecut, cei noi şi multe altele, în faţa cărora, oprindu-te, spui: „Iată ceva nou, înainte nu era!".

Şi „noul" acesta poate să însemne bănci noi, materiale didactice, tablouri, un nou teren de sport al şcolii şi în multe cazuri o... şcoală nouă. Fiecare pas, fiecare privire în dreapta, în stînga, în clase, pe culoare, totul şi toate sînt noi. Faci cunoştinţă cu noua şcoală.

În acest an, mii de şcolari vor păşi la 15 septembrie în şcoli noi. În regiunea Argeş, ca şi în întreaga ţară, în noile şcoli se fac ultimele pregătiri pentru primirea noastră.

Statistic vorbind, în regiunea Argeş, la rubrica săli de clasă pentru anul şcolar 1964—1965 se va adăuga cifra 290. Şcolile noi vor însuma, aşadar, 290 de săli de clasă.

Am vizitat cîteva dintre şcolile care la toamnă îşi vor deschide porţile pentru întîia oară. Unele, cum sînt cele din comunele Runcu şi Frunzaru, sînt deja gata şi aşteaptă primul clopoţel, la altele se fac ultimele lucrări.

O deosebit de plăcută impresie ne-a făcut noua şcoală piteşteană de 8 ani, din cartierul Bucureşti. Înconjurată de o salbă de blocuri noi, noua şcoală îţi atrage din primul moment privirile şi le reţine.

Desigur, prima atenţie o exercită culorile. Alb-vernil, iată combinaţia coloristică dominantă a exteriorului şcolii. Alte trăsături: ferestre mari, lungi cît peretele, clase spaţioase, înalte, o intrare cu cupolă.

În timpul vizitei, se instalau caloriferele în clasă şi se vopsea lemnăria.

Pe geamul unei ferestre un muncitor a desenat: „Bine aţi venit în noua şcoală, copii!" Această urare era pentru cei care trec pe acolo, acum, în vacanţă. La deschiderea şcolii totul va străluci de curăţenie, iar urarea nu va lipsi, fiţi siguri. Va fi scrisă însă cu litere mari, pe o placardă, chiar la intrare.

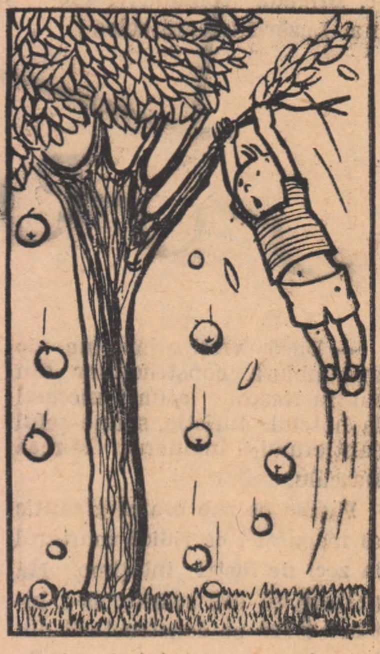
Dorinţa de a face prima zi de şcoală a noului an de învăţămînt cît mai frumoasă, cît mai plăcută, iată un gînd fierbinte al părinţilor voştri, copii!

MARIUS POP

Poveste fără cuvinte

De G. BURSCHI

Prietenii lui Robinson Crusoe

Ziua... veselă se cunoaşte de dimineaţă

După un drum de o frumuseţe rară — (copiii din Sibiu spun că drumul acesta face cît o vacanţă) — am ajuns în tabăra turistică de la Păltiniş la o oră destul de nepotrivită. Pionierii erau plecaţi într-o excursie la Cheile Cibinului. Dacă aş fi avut o călăuză i-aş fi ajuns din urmă. În tabără nu se aflau însă decît pionierii de serviciu şi directorul. Am fost poftit să iau loc — pe iarbă sau pe una din cele două bănci aşezate la o masă din scînduri lungi de brad, care nu cunoscuseră încă rindeaua. Masa şi cele două bănci erau de fapt singurul mobilier din tabără. Incolo totul părea desprins din paginile minunatei poveşti a lui Robinson Crusoe. Lumea rămăsese undeva, departe, dincolo de cei aproape 17 km de serpentine. Jur împrejur, în locul oceanului numai culmi acoperite cu brazi. Pînă la cea mai apropiată „insulă" — Păltinişul — cu vilele lui frumoase şi nopţile luminate cu neon — era cale de aproape trei sferturi de oră.

Aici, cei 45 de temerari călători, (40 de pionieri şi 5 profesori) se mulţumeau cu lumina licuricilor, a stelelor — (şi asta era partea cea mai frumoasă), cu un singur topor— la care ca să taie lemne trebuia să stea la rînd; — cu cîteva cuţite pentru curăţat cartofii rătăciţi printr-un miracol în rucsacuri; cu cele 12 corturi deschise spre cele mai pitoreşti privelişti din cîte au existat vreodată în istoria drumeţiilor şi, bineînţeles — cu bucătăria improvizată sub un acoperiş susţinut de 4 stîlpi.

În schimb, faţă de Robinson Crusoe au un avantaj. Tabăra este aşezată pe un mic platou (unde nu bate vîntul niciodată), între două izvoare cu apa cea mai limpede, mai rece şi mai bună. Fetele au pus stăpînire pe un izvor, băieţii pe celălalt. Dimineaţa, nici goarna, nici cele 10 minute de înviorare nu reuşesc să-i trezească. Îi trezesc abia şuviţele de apă — albe ca argintul şi reci ca gheaţa, care izvorăsc din munte. Asta dă naştere la scenele cele mai comice şi mai hazlii...

După ce mă aşteptă să-mi potolesc setea, unul din pionierii de serviciu, care m-a însoţit prin tabără, spune:

— Aici, la noi, a apărut un proverb nou.

— Ce proverb?

Băiatul mă priveşte zîmbitor:

— Ziua... veselă, se cunoaşte de dimineaţă.

Cea mai grozavă ciorbă...

Am făcut o scurtă vizită prin tabără şi prin pădurea din apropiere, apoi m-am întors şi am intrat sub cortul unde a fost instalată conducerea taberei. Nu se deosebeşte prin nimic de celelalte. Aceeaşi saltea de lînă, aşezată peste un strat gros de cetină, aceleaşi paturi, aceeaşi curăţenie exemplară.

Amiaza s-a apropiat pe furiş — ca o veveriţă. (Uneori, spre seară, vin veveriţe multe şi învaţă cum se face un program administrativ — cum se curăţă cartofii sau cum se taie lemne). În preajmă nu se aud decît trilurile unor păsări sau zumzetul vîntului, sus, în creştetul brazilor. Deodată, undeva, aproape de tot, deosebesc paşi.

Din pădure apar alte fete şi băieţi. Fetele dacă n-ar purta cozi, nu s-ar deosebi cu nimic de băieţi, au toate pantaloni şi sînt la fel de bronzate, de vesele şi de gălăgioase.

Pionierul de serviciu sună pregătirea pentru masă. În zece minute se dă masa. Toţi aleargă spre corturi, îşi iau prosoape, săpun şi se îndreaptă voioşi spre izvoare... Se întorc înviorați de apa rece, scot păturí, le aştern pe iarbă, apoi, cu castroanele în mînă se grăbesc spre bucătărie. Imediat, în poiană se răspîndeşte un miros îmbietor de ciorbă.

Pionierul de serviciu — bucătarul din ziua aceea — întreabă cu polonicul în mînă:

— Vă place ciorba?

Toţi au ajutat la curăţatul fasolei, au cărat apă, au tăiat lemne — aşa că răspunsul e un „da" prelung şi răsunător.

Halmadi Cornel, un băiat grăsun, care pare ieşit dintr-o bătălie cruntă cu albinele, spune:

— Dacă-mi mai dai un castron, e cea mai grozavă ciorbă..

Pornim în sus, mai veseli şi mai gălăgioşi ca pînă acum...

— Îţi dau... Cine mai doreşte, să vină la bucătărie!

Cîţiva băieţi — Vişa Marius, Luca Ion, Cornea Petru — se reped înaintea lui Halmadi. După ei, îndrăznesc şi fetele. Bucersan Constanţa, o fată negricioasă, cu cozi, se întoarce cu castronul plin, se ghemuieşte pe pătură şi spune bucuroasă:

— Fetelor, să ştiţi că Ursulică are dreptate. E cea mai grozavă ciorbă...

Popas la afine...

Ziua... veselă se cunoaşte şi înaintea plecării. Copiii fac un haz teribil de Luca Ion. Acesta e cunoscut în tabără ca poet, ca pictor şi ca mîncăcios gen Pantagruel. Li s-a spus să-şi ia în excursia de azi cîte două sandvişuri. Luca Ion şi-a fript în vîrful unui băţ (special făcut) două bucăţi de slănină, apoi şi-a tăiat şi cîteva felii de pîine. Feliile pe care şi le-a tăiat însă, sînt enorme — se pot face şase sandvişuri, nu două! Şi colegii rîd de se prăpădesc.

Luca Ion zîmbeşte cu superioritate, apoi vine cu un argument nimicitor:

— E mai bine să le am la mine. Dacă nu le mănînc, le aduc înapoi...

Goarna anunţă plecarea şi hazul se domoleşte. Se face încolonarea doi cîte doi, pionierul de serviciu împarte cîte cinci bucăţi de zahăr (culmea Onceşti e înaltă, are 1 717 m) şi iată-ne plecaţi.

Trecem prin Păltiniş cîntînd un marş pionieresc. Culmea Onceşti începe să se vadă. Ni se pare aproape, dar pînă la ea sînt două ore bune de mers.

După o jumătate de ceas, Grijac Doina şi Oberth Christa anunţă:

— Afine! Am găsit afine!!

Luca Ion strigă bucuros:

— Să ne oprim.

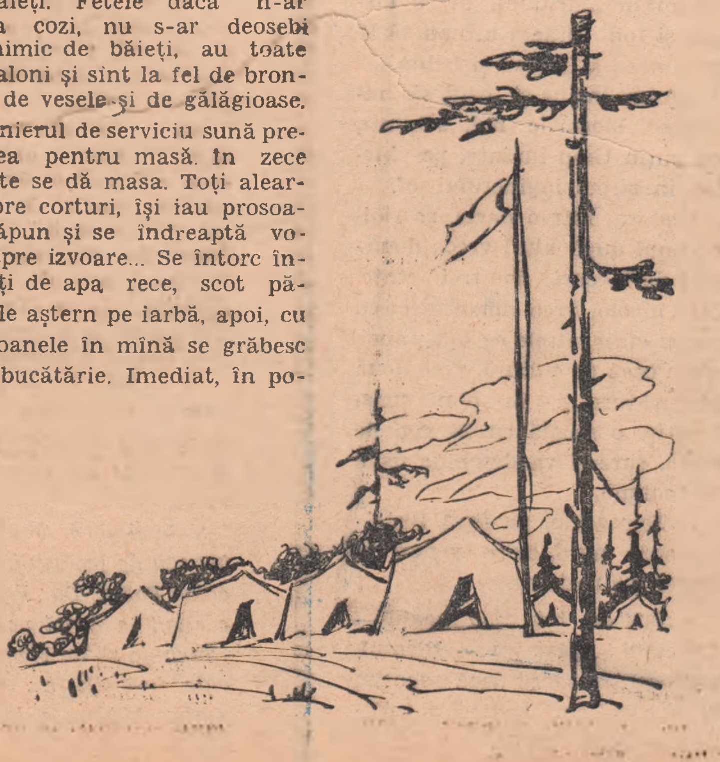
Conducătoarea excursiei — tovarăşa profesoară Panait Emilia — se uită la ceas şi aprobă.

— Bine, ne oprim. Dar numai zece minute!

Coloana se împrăştie într-o clipă. Tufele, care la prima vedere trec neobservate, sînt pline cu afine. Boabele mici şi rotunde sînt uşor brumate.

După cele zece minute, cînd se strigă încolonarea, aproape că nu-mi mai recunosc tovarăşii de drum: unii au mustăţi, alţii bărbi, alţii sînt negri ca nişte ţipari. Cel mai mult — intenţionat — s-au vopsit mai ales băieţii.

Pornim în sus, mai veseli şi mai gălăgioşi ca pînă acum...

Desen: RAISA IUSEIN

COSTACHE ANTON

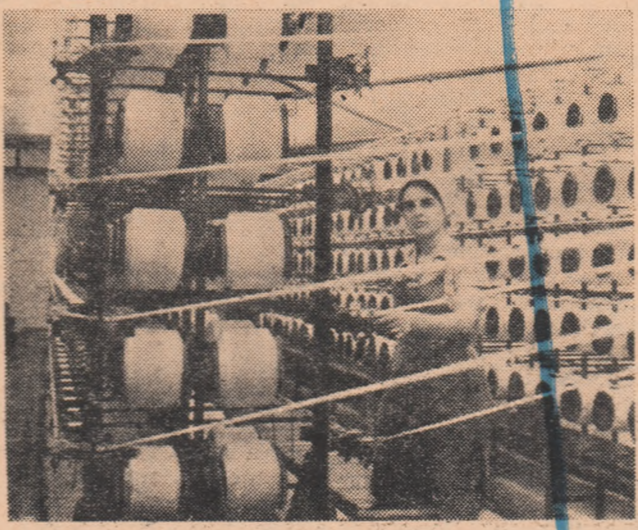
POPASURI PE BISTRIȚA

de Al. Dinu Ifrim

Primul popas

Cu ani în urmă, de te aducea trenul în acest loc, ai fi întîlnit lîngă linia ferată un canton singuratic și... cîmpul întins, îmbrățișat de apele Bistriței. Intr-o zi însă, liniștea locului, intovărășită doar de susurul ușor al valurilor, a fost tulburată de freamătul constructorilor, de bubuitul excavatoarelor și al macaralelor ce-și înălțau brațele puternice spre înaltul schelelor, lucrind cu hărnicie alături de brațele zidarilor, la fel de puternice.

La indicația partidului, s-a înălțat aici, la Săvinești, Cetatea relonului — nou obiectiv al industriei noastre chimice.

● Sute și sute de mosoare se încarcă zilnic cu albul relonului imaculat...

*

Jenița Constantin, o tînără cu ochii jucăuși și fața pistruiată, se strecoară cu pași repezi de-a lungul linoleumurilor strălucind de curățenie, pe lingă mașinile nou-nouțe încărcate cu fire albe.

— Ce zici ? ! spune, înălțîndu-și privirea în tavan, peste șirul liniilor de neon, pe întinsul imaculat al pereților.

— De, ca-n laborator...

Fata zimbește :

— Da' de unde, sîntem în plină uzină, secția textile. Brigada comunistei Elena Lazăr lucrează colea !

Operatoarele chimiste Mioara Olindraru, Maria Lăpușneanu și celelalte, cu băsmăluțe de culoarea frunzelor pe cap, contrastînd cu albul ca de zăpadă al firelor de relon, supraveghează cu atenție mersul avîntat al mașinilor. Zeci și zeci de fuse și bobine se rotesc într-un joc ametitor, de parcă-s gata să sară de la locul lor, să strice ordinea perfectă în care sînt așezate. Firele se deapănă însă cu o mare precizie, egale, strălucitoare.

Amintindu-și de ceva, Elena Lazăr o apucă pe Jenița de braț.

— Te-ai hotărit ?

— Da, mă înscriu la chimie industrială, am și început să mă pregătesc !

Elena rămîne o clipă pe gînduri, apoi spune entuziasmată :

— Atunci, merg și eu cu tine ! Am fost colege la profesională, să fim și la facultate !

Deocamdată... ii dăm zor, adaugă, întorcîndu-se la mașina încărcată ca un stup de bobine. Lenuța Rotundu cu fetele din brigada ei au dat peste plan opt tone de fire. Acuși vine 23 August, așa că... N-o să ne lăsăm mai prejos !

Salba de argint

Alături de marea hidrocentrala de la Bicaz, pe distanța pînă la Bacău, Bistrița cuprinde salba de argint a celor douăsprezece noi hidrocentrale.

Vaduri... Este cea mai mare după cea de la Bicaz. Apele, în preajmă, așteaptă, păstrind deocamdată în adinc energiile ce vor aprinde becurile și vor pune în mișcare motoarele electrice. Pe șantier se lucrează de zor. Canalul pe care vor fi aduse apele albastre, este îmbrăcat în beton.

— 16 000 mp de beton se vor turna pînă la mijlocul lui august, explică constructorul Ion Coroianu. Avansate sînt lucrările și la centrală.

Betonierele uruie necontenit, iar schelăria de metal a celor două turbine se contureaza tot mai mult.

— Ați lucrat, cumva, și la Bicaz ? il întreb pe maistrul Coroianu.

— Da... Și nu numai eu. Acolo l-am cunoscut pe vestitul dulgher Oprea. Acum, uite-l !...

Cățărați pe schele, oamenii lui Oprea ridicau noi schele, lîngă becurile care începeau să puncteze cu stele amurgul fierbinte.

Se pregătea lucrul de noapte...

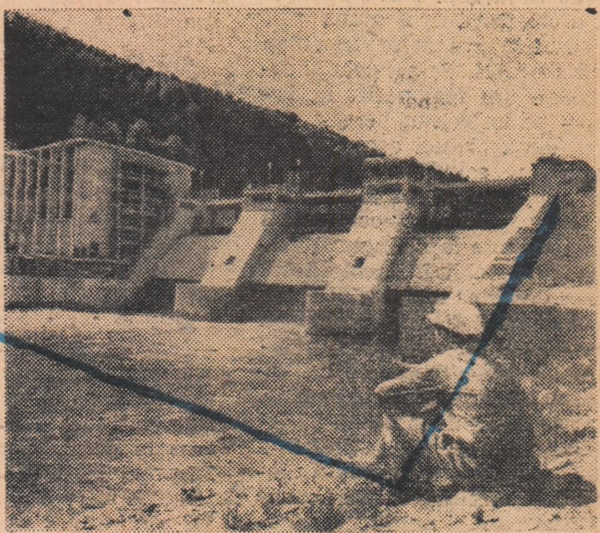
Cu același entuziasm se lucrează și la celelalte hidrocentrale. De altfel, prin hărnicia constructorilor, trei dintre ele — Pîngărați, Roznov I și Roznov II — au început să dea energie electrică înainte de termen.

La Roznov II l-am întîlnit pe tînărul inginer Paul Cucu, de loc de prin părțile Buzăului. Cu cîțiva ani în urmă, își înnoda la gît cravata roșie de pionier. Acum, conduce o centrală electrică !

Pe tabloul de comandă al hidrocentralei care funcționează automat, sclipesc beculețe roșii, albastre... Jos, în turbine, stelele energiei electrice suie din valuri în rețeaua ce-și întinde firele unite cu ale altor centrale, pe meleagurile Moldovei, în lung și în lat...

Bistrița, obișnuită de veacuri să poarte în apele sale doar plutele, a căpătat în anii noștri o nouă misiune : să oglindească în adincul valurilor luminile Săvineștilor și ale noii cetăți chimice de la Piatra-Neamț, să primească salutul marinăresc al navelor în portul de la Bicaz, dar mai ales să azvîrle la lumină salba de argint ascunsă de veacuri în apele sale !

Așa au hotărît comuniștii, constructorii : să strălucească pe brațele harnice !

● Pîngărați — una din cele douăsprezece hidrocentrale de pe Bistrița.

Pe schele

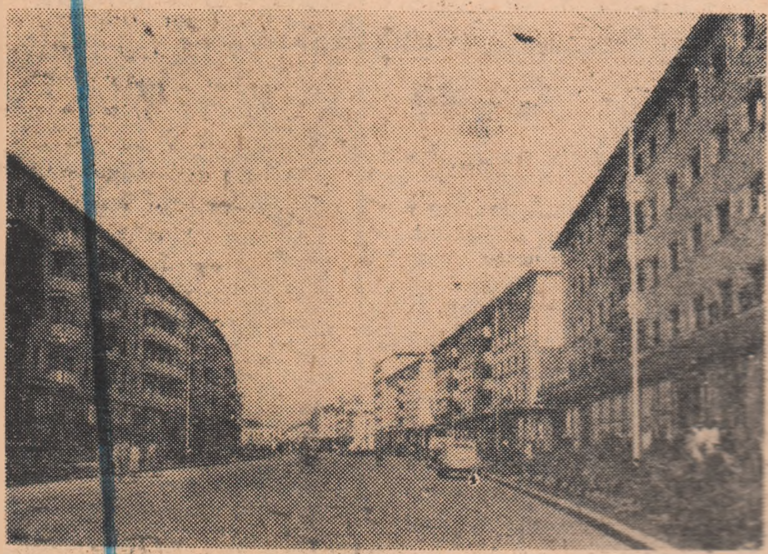
— Dacă vreți o imagine de ansamblu a construcțiilor din Piatra-Neamț, atunci mergeți la hotelul turistic, spune șeful șantierului, inginerul Mircea Dascălu.

Pășesc pe sub brațul gigantic al macaralei ce ridică mortarul la zeci de metri înălțime. Mă grăbesc să urc scările, să-i întîlnesc sus pe constructorii din brigada comunistului Ion Drăgoi, să-i cunosc pe frații Emeric. Nu apuc însă să urc un etaj, că din urmă mă ajunge un bărbat voinic, cu părul nins la tîmple.

— Sînt supărat ! spune el, jumătate în serios, jumătate glumind.

— De ce ? !...

— Mai întîi, să mă recomand : maistrul Ion Dobrin. Poftiți ! Și-mi înmînează o cască din material plastic, albastră. Apoi, explicîndu-se : la noi nu urcă nimeni fără cască de protecție !

● Noi blocuri la Bacău.

Mi-am așezat casca pe cap și am urcat împreună sus, la peste patruzeci de metri înălțime. Cei trei frați Emeric tocmai pregăteau cofrajele pe care Gheorghe Marițanu, Petre Lucuș și Ion Drăgoi urmau să le împlinească în fier și beton.

Mă uit în jur și caut să recunosc blocurile noi, schițate cu puțin timp înainte, pe hîrtie, în biroul inginerului-șef.

Undeva, într-o parte, se ridică unul după altul vreo douăzeci de blocuri de trei etaje. Mai încolo, vreo optsprezece cu patru etaje, altele cu opt ; apoi, noua casă de cultură, vreo două blocuri-turn și, în plină construcție, o școală cu 24 săli de clasă, care-și va deschide ușile în toamnă.

— Dar acolo, pe firul Bistriței, spre nord, ce se vede ? îl întreb pe maistru.

— Sus de tot, ca o ceață — Ceahlăul ! Mai jos — Bicazul, hidrocentrala... Și dacă coborîm și mai jos, pînă la Bacău, întîlnim — știți, ce ? !...

Ei au luptat ...

De jur-împrejurul localului Prefecturii de Ilfov ostașii regimentului 2 Călărași ocupară poziții de luptă. Intr-una din laturile clădirii — unde se adăpostise Misiunea germană din Romînia pentru armata aerului — se aflau, gata de luptă, ostașii escadronului 3. Comandantul escadronului, locotenentul Gheorghe Dumitrescu, era un flăcău chipeș de pe malurile Dunării, de la Tr. Măgurele. Trecea de la o grupă la alta și-și îmbărbăta ostașii :

— Curaj, curaj flăcăi ! N-avem de ce ne teme — noi luptăm pe pămînt strămoșesc ; ei, fasciștii, sînt cei care să se teamă...

Și le zîmbea. Zîmbea și agentul său de legătură, soldatul Nicolae Pascu. Dar Pascu îl auzise o clipă în urmă pe locotenent : „Trebuie să ne ținem bine, Pascule, fasciștii au arme automate, clădirea e destul de solidă"... și mai zărise Pascu și u... bră de îngrijorare ce întu... case privirea locotenentului...

Apoi se dezlănțui atacul, o... tă cu ivirea zorilor.

Dar fasciștii, din spatele ... cilor cu nisip ai adăpostur... antiaeriene și de la ferest... clădirii, au întîmpinat cu ... de gloanțe ucigașe ostașii r... mentului 2 Călărași. Cu p... turi stridente, semănînd gr... morții, gloanțele automat... fasciste răreau rîndurile o... șilor romîni, loveau dușm... caldarîmul străzii, se înfig... cu aceeași dușmănie în mal... le verzi ale Dîmboviței.

FILE de ISTORIE

de conf. univ. V. Hurmuz
candidat în științe istorice

Cu riscul vieții, comuniștii îmbărbătau și organizau masele, sabotau mașina de război hitleristă, uneau în jurul lor forțele patriotice. În fabrici și întreprinderi, acțiunile pentru revendicări economice se împleteau cu cele împotriva războiului. Încă din primii ani ai războiului au avut loc greve și conflicte de muncă la Uzinele „Wolf“, „Arsenalul“, „Lemaître“, care executau comenzi militare. Transporturile de trupe și armament pe front erau stînjenite de aprinderea osiilor vagoanelor; ca urmare a acțiunilor de sabotaj întreprinse de ceferiști, pe liniile ferate din Moldova au fost provocate deraieri ale unor trenuri militare. Ostilitatea țărănimii se manifesta prin împotrivirile de masă față de rechizițiile de grîne, animale, atelaje, prin refuzurile tot mai dese de prezentare la încorporare, la detașamentele de muncă. Armata exprima și ea, în mod grăitor, starea de spirit antifascistă a poporului. Cazurile de dezarmare și trecerile de partea armatei sovietice au luat, din anii 1942—1943 asemenea proporții, încît Antonescu a ordonat comandanților de mari unități să le pună capăt „prin toate mijloacele“.

Partidul a acordat o deosebită atenție atragerii armatei de partea insurecției, stabilind legătura cu mulți generali și ofițeri patrioți care-și dădeau seama că țara fusese aruncată într-un război nedrept și intesificîndu-și activitatea în rîndurile militarilor.

În noaptea de 13 spre 14 iunie 1944, într-o casă conspirativă, a avut loc o consfătuire, organizată din inițiativa Partidului Comunist din Romînia, la care s-a căzut de acord asupra planului insurecției armate elaborat de P.C.R., trecîndu-se la pregătirea concretă a acestei acțiuni insurecționale.

La sfîrșitul lunii iulie și începutul lui august 1944 a fost întocmit planul amănunțit de acțiune a unităților militare și a formațiunilor de luptă patriotice, formațiuni care cuprindeau, în majoritate, muncitori înarmați, stabilindu-se obiectivele de interes politic și militar ce urmau să fie ocupate.

În cadrul aceleiași acțiuni de pregătire a insurecției, în noaptea de 9 spre 10 august 1944 a fost organizată evadarea din lagărul de la Tg. Jiu a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, iar cîteva zile mai tîrziu — a tovarășilor Gheorghe Apostol, Alexandru Drăghici și a altor activiști de răspundere ai partidului.

Avîntul luptei antifasciste a maselor și criza prin care trecea aparatul de stat fascist au crescut în condițiile declanșării ofensivei armatelor sovietice pe frontul Iași-Chișinău, ofensivă care a avut drept rezultat încercuirea și zdrobirea celei mai mari părți a trupelor hitleriste aflate în această zonă.

...23 August 1944. A început insurecția armată. Primul act a fost arestarea guvernului fascist antonescian. La chemarea P.C.R., armata romînă a întors armele împotriva Germaniei hitleriste. În București, armata și formațiunile de luptă patriotice au trecut la ocuparea instituțiilor centrale, a ministerelor etc. De asemenea, s-a trecut la dezarmarea trupelor hitleriste din București și din împrejurimi. La apelul lansat de P.C.R. au răspuns mii de cetățeni care, alături de armată, cu arma în mînă, au dat pilde de un eroism fără seamăn, reușind să curețe orașul de hitleriști, făcînd un mare număr de prizonieri, capturînd numeroase materiale de război. Prin eroismul maselor, în ziua de 26 august au fost lichidate din București ultimele rămășițe ale trupelor fasciste. Victoria insurecției din București a dat un impuls puternic și a avut un rol hotărîtor în extinderea și desfășurarea luptei insurecționale în întreaga țară. Prin lupte grele, trupele romîne și formațiunile patriotice i-au dezarmat pe hitleriștii aflați în Valea Prahovei, Delta Dunării, Oltenia, Banat...

La 30 august 1944, în Bucureștii eliberați de forțele insurecției, au sosit unități de avangardă ale armatei a 46-a sovietice, iar a doua zi, la 31 august 1944 au intrat unitățile trupelor armatei a 6-a de tancuri și 53 sovietice (împreună cu Divizia de voluntari romîni „Tudor Vladimirescu“), care au fost întîmpinate cu manifestări de caldă prietenie de către reprezentanții P.C.R., ai autorităților și ai poporului.

Insurecția armată, organizată și condusă de P.C.R., a ieșit victorioasă și a avut urmări de mare importanță atît pe plan internațional cît și intern. Victoria insurecției armate, trecerea Romîniei în coaliția antihitleristă au ușurat și au grăbit înfrîngerea hitleriștilor în Balcani. Germania hitleristă a primit o grea lovitură, fiind lipsită de numeroase produse petroliere și agricole ce le storcea din Romînia. Armatele sovietice au putut să aibă imediat în spatele frontului combustibil pentru tancuri, mașini și avioane, alimente, precum și mijloace de transport bine organizate.

Pe plan intern, victoria insurecției armate a deschis o eră nouă în istoria poporului romîn. *Insurecția a fost opera maselor populare din țara noastră, organizată și desfășurată sub conducerea directă a Partidului Comunist din Romînia. Insurecția armată a fost rezultatul unui îndelungat proces organizat și condus cu perseverență de P.C.R.*

Cot la cot cu glorioasa armată sovietică, armata romînă a luptat cu vitejie pentru eliberarea întregului teritoriu al Romîniei. În luptele crîncene de la Sf. Gheorghe, Cluj, Oradea, de pe Valea Someșului, ostașii romîni au dat adevărate pilde de eroism și înalt patriotism. Neuitată va rămîne fapta sublocotenentului Turturică, care în luptele de la Sf. Gheorghe, cu prețul vieții, a distrus un tanc inamic asigurînd înaintarea subunității sale.

După eliberarea întregului teritoriu al țării, trupele romîne au continuat vitejește lupta împotriva hitleriștilor pe teritoriile Ungariei și Cehoslovaciei, alături de trupele sovietice, pînă în ultima zi a războiului, ostașii romîni dînd o continuă dovadă de eroism în cele mai grele lupte. Din faptele de eroism ale ostașilor noștri amintim pe aceea a pontonierilor Eftimie Croitoru și Gheorghe Stan, care au salvat podul de vase de pe Tiszolök. Ei au izbit o mină lăsată de inamic, făcînd-o să explodeze înainte de a ajunge la pod, conștienți fiind că își jertfesc viața în scopul nobil al îndeplinirii datoriei. Explozia a curmat viața lui Eftimie Croitoru și l-a rănit grav pe Gh. Stan, dar amintirea eroului de la Tiszolök va rămîne veșnic vie; în amintirea eroului, partidul și guvernul au hotărît ca o unitate militară să poarte numele lui Eftimie Croitoru.

Victoria finală asupra Germaniei hitleriste găsește, luptînd activ pe frontul coaliției antihitleriste, sute de mii de soldați și ofițeri romîni. Ostașii noștri au străbătut, prin lupte grele, peste o mie de kilometri, 17 masive muntoase, 12 cursuri de apă, au eliberat 3 831 de localități, între care 53 de orașe.

Împlinind lozinca „Totul pentru front, totul pentru victorie“, învingînd greutățile cauzate de lipsa de mașini și de materii prime, clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului au muncit cu abnegație și spirit de sacrificiu pentru a contribui, cu toate forțele, la distrugerea cu un ceas mai devreme a fiarei fasciste.

Participarea țării noastre la coaliția antihitleristă constituie o pagină luminoasă din istoria poporului nostru.

Sărbătorirea „Zilei Marinei“

(urmare din pag. 1)

asistat la desfășurarea manifestărilor consacrate „Zilei Marinei“.

Navele de luptă au ridicat pavilionul și marele pavoaz. Ministrul forțelor armate, însoțit de comandantul marinei militare, a trecut în revistă navele unităților marinei militare și a felicitat echipajele. Amplificat în zeci de difuzoare, răsună salutul: „Bună ziua, tovarăși marinari. Vă felicit cu prilejul Zilei Marinei R.P. Romîne!“ Marinarii izbucnesc în urale. Ei își exprimă dragostea fierbinte față de patria socialistă, față de partidul și guvernul nostru.

Se dă apoi citire Ordinului ministrului forțelor armate cu prilejul „Zilei Marinei“, după care se intonează Imnul de Stat al R.P. Romîne. Răsună 21 de salve de artilerie, iar escadrile de avioane supersonice, brăzdînd văzduhul, aduc salutul aviatorilor către marinari cu prilejul tradiționalei lor sărbători.

Încep apoi demonstrațiile și jocurile marinărești. Din adîncuri, în mijlocul unei flori de nufăr, își face apariția Neptun — zeul mărilor. Aproape o sută de marinari înscriu cu trupurile lor pe luciul apei: „R. P. R.“ și „P. M. R.“. Evoluțiile ambarcațiunilor, demonstrația înotătorilor și a scafandrilor, ștafeta de bărci cu rame, săriturile de la trambulină demonstrează pregătirea și măiestria ostașilor flotei noastre. Ansamblul artistic al marinei, „Albatrosul“, a prezentat un spectacol îndelung aplaudat.

„Neptun“ și-a luat apoi rămas bun de la miile de spectatori, urîndu-le marinarilor noi succese în pregătirea lor.

Seara, în portul Mangalia au apărut constelații de lumini. Pe bordul navelor s-a aprins pavoazul electric. Carnavalul bărcilor, jocurile marinărești au continuat pînă tîrziu.

★

„Ziua Marinei“ a fost sărbătorită prin variate manifestări și în celelalte porturi romînești, precum și de naviganții aflați în cursă. În semn de cinstire a tradiționalei sărbători, navele ancorate în porturile noastre maritime și dunărene și cele aflate pe mări și oceane sau în porturile străine au arborat marele pavoaz.

ugust

N ZORI

Focul ucigător obligă pe ostașii regimentului 2 Călărași să se adăpostească. Dar fiecare clipă de răgaz dăruită fasciștilor însemna prelungirea ocupării pămîntului sfînt al patriei de către hitleriști. Și prea mult sînge și jale au semănat fasciștii în satele și orașele patriei!

Locotenentul Dumitrescu se ridică fulgerător, părăsind îmbrățișarea ocrotitoare a asfaltului străzii și, din cîteva salturi, ridică o pușcă-mitralieră al cărui trăgător căzuse.

— Înainte! Înainte, băieți! strigă el. Și ca un erou din basme se repezi către clădirea ocupată de fasciști, trăgînd din mers asupra ferestrelor și obligîndu-l pe inamic să se adăpostească. În urma lui se avîntă, îmbărbătat, întregul escadron.

Cîțiva muncitori din formațiile patriotice împinseră către clădire un mic tun antitanc care, slobozind cîteva focuri, produse breșe adînci în apărarea fascistă.

O arsură puternică izbi umărul locotenentului. Se prăbuși. Sîngele lui de voinic se scurgea repede pe caldarîm.

— Înainte! Înainte-e-e!... șopteau buzele lui.

Soldatul Pascu se repezi la comandantul său, îl luă în brațe și se grăbi să-l scoată din foc. Dar un glonț ucigaș îl izbi și pe el și, cu comandantul în brațe, ostașul se prăbuși...

...Curînd, focul viu al ostașilor romîni, al muncitorilor din formațiile patriotice îl potopiră pe dușman. O pînză albă flutură ușor la una dintre ferestre — fasciștii se predau.

Și cînd liniștea se așternu pe malurile Dîmboviței și brancardierii începură să adune răniții, pe locotenentul Dumitrescu din Măgurele, și pe soldatul Pascu, din Apele Vii-Romanați, îi aflară într-o strînsă îmbrățișare ostășească, cea de pe urmă.

Astăzi, iubite cititor, dacă treci pe cheiul Dîmboviței, oprește-te o clipă și lîngă clădirea Sfatului popular al regiunii București. În curtea acesteia acum 20 de ani, într-o dimineață însorită de august, au căzut pentru libertatea poporului nostru, locotenentul Gheorghe Dumitrescu și ostașul Nicolae Pascu. Lasă o clipă cravata roșie să-ți mîngîie obrazul, în adierea vîntului de vară și păstrează un minut de reculegere pentru cei care, în acel august de foc 1944, și-au apărat, dăruindu-și viața, patria și poporul care i-au născut.

EMIL EMANOIL

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Citadela coloranților romînești

Există undeva, în apropierea Brașovului, o uzină în care oamenii făuresc infinite game și nuanțe de culori. Un mic univers în care se reproduce aidoma culoarea de azur a cerului, smaraldul mărilor, purpura amurgului, aurul holdelor coapte... O lume a culorii.

Uzina de care vă povestim — o adevărată citadelă a coloranților romînești — se numește Colorom-Codlea, iar noi, autorii, care vom face pe gazda, vă invităm să facem o călătorie tocmai în acest „oraș al coloranților". Și pentru început, vom străbate cei douăzeci de kilometri ce despart Brașovul de uzina de la poalele Măgurei Codlei.

Peisajul e încîntător. În zare se profilează semețe culmi carpatine, nota dominantă însă o dă culoarea plantelor, a pajiștelor nesfîrșite, a lanurilor îmbelșugate. Dar iată și serele Codlei cu policromia lor florală abia intrevăzută din goana mașinii. E ca și cum natura ne-ar oferi o mică introducere în lumea culorilor de care ne mai despart doar cîteva minute. În sfîrșit — am ajuns!

În împărăția culorilor

Pătrundem pe rînd în uriașele hale ale uzinei, poposind în fața instalațiilor în care se realizează cele circa 200 de tipuri de coloranți și 55 tipuri de intermediari.

Aici se fabrică o mare varietate de coloranți: coloranți pentru țesături și piele, coloranți pentru lemn și hîrtie etc. Fabrica se dezvoltă necontenit și-și perfecționează metodele tehnologice. La secția unde se fabrică unul din intermediarii pentru fabricarea coloranților, betanoftolul, urmărim cum s-a făcut mecanizarea transportului naftalinei topite și a soluției de sodă calcinată. Un sistem de vase și conducte pompează soluția, omul avînd doar rolul de supraveghere și dirijare...

Vizităm apoi „stația-pilot", în care s-au pus la punct de scurtă vreme o serie de coloranți speciali pentru vopsirea fibrelor sintetice.

De aici, trecem în secția în care — în acest an pentru prima oară — se fabrică o serie de coloranți deosebit de rezistenți la lumină.

Copiii lui... Azo

Un popas mai îndelungat îl facem la noua secție de coloranți *azotici*, cea mai modernă și în același timp cea mai importantă secție din uzină. Aici se realizează mai bine de jumătate din planul de producție al întreprinderii.

Inginerul care ne însoțește ne inițiază în tainele coloranților sintetici, erescuți pe sîmburele *azo* *).

Apoi, ca să înțelegem practic cum se preschimbă aminele intr-o vastă paletă de coloranți, ne conduce prin cele cinci niveluri ale secției, corespunzînd celor cinci faze ale fluxului tehnologic.

Iată, la ultimul etaj, fabrica de gheață. Fabricarea, mărunțirea și transportul gheții la căzile de coloranți sînt operațiuni complet automatizate.

La pupitrul de comandă, un om în halat — un adevărat moș Gerilă modern — dirijează... frigul, fără ca măcar să aibă o umbră de chiciură pe mustăți!

La etajele următoare sînt amplasate vasele de dizolvare și cele în care au loc procesele chimice propriu-zise. Perfect aliniate de-a lungul imensei hale, vasele sînt construite din metale inobilate sau protejate împotriva coroziunii. Un sistem de pompe vehiculează soluțiile de filtrare, fiind înlăturate orice operațiuni manuale.

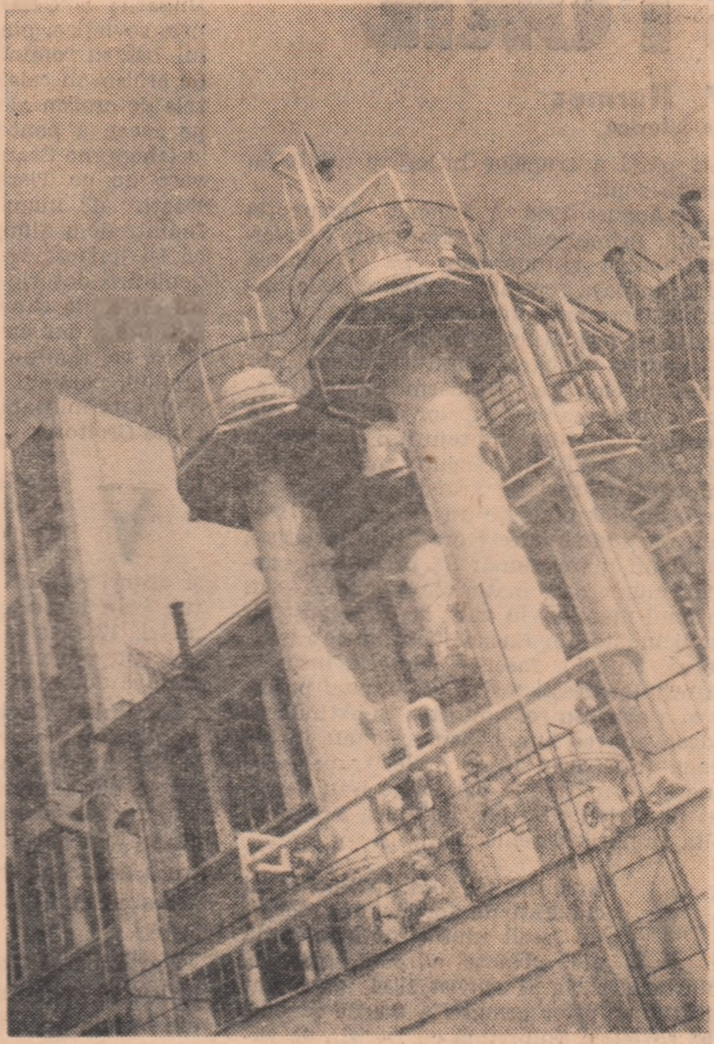
În sfîrșit, la parter, în așa-zisele vase de cuplare, are loc formarea și separarea coloranților din soluție. Tot la parter sînt și silozurile de colectare a pastei de colorant, care este transportată la uscătorie cu electrocarele.

Ne uimește numărul mare de produși, care se realizează în urma sintezelor organice ce se petrec în instalațiile secției. Închipuiți-vă numai: aici se produc coloranți pentru fire și țesături de bumbac, coloranți pentru lînă, pentru relon, pentru fibre melana, pigmenți organici pentru industria poligrafică și de materiale plastice.

Multe din produsele întreprinderii Colorom-Codlea sînt cerute peste hotare. Faima coloranților romînești a trecut de mult granițele țării...

Ing. B. IANCONESCU
I. VOLEDI

*) *Grupa azo (-N = N-) este caracteristică familiei de coloranți azotici. Culoarea acestor substanțe organice se datorește tocmai acestei grupe.*

Vedere parțială a Fabricii de coloranți „Colorom"- Codlea.

NOUTĂȚI TEHNICE ȘI ȘTIINȚIFICE DIN ȚARA NOASTRĂ

Motoîncărcătoare

Uzina mecanică din Timișoara a început să fabrice motoîncărcătoare destinate mecanizării operațiilor de încărcare-descărcare și manipulare a materialelor în uzine, depozite, magazii etc. Motoîncărcătoarele sînt dotate cu instalații hidraulice și echipate cu motoare Diesel de 65 CP.

O nouă fabrică de metanol

În cadrul Combinatului chimic din orașul Victoria a intrat recent în funcțiune o nouă fabrică de metanol. Ea cuprinde o secție de oxigen, instalații de conversie a metanului sub presiune, de spălare a gazelor de sinteză și de sinteză a metanolului. Fabrica este dotată cu utilaje din cele mai moderne și are un înalt grad de automatizare. Metanolul fabricat aici are importante întrebuințări în industria maselor plastice.

Pompă de injecție pentru tractor

Constructorii de mașini din Sinaia au introdus în producția de serie un nou tip de pompă de injecție pentru tractoare: V-28. La noua pompă consumul de metal este de 3 ori mai mic, manopera de prelucrare este mai redusă de 6 ori față de pompa obișnuită V-26, iar costul de fabricație e de 8—9 ori mai redus.

Un nou televizor romînesc

Uzinele „Electronica" din Capitală produc un nou tip de televizor „V. S.-59". Diagonala ecranului este de 59 cm fiind cel mai mare ecran în comparație cu toate televizoarele romînești și străine care au fost puse în vînzare pînă acum în unitățile comerțului socialist din țara noastră.

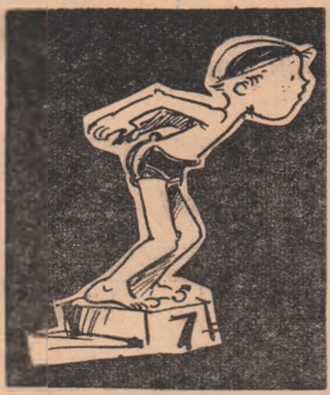
Noul tip de televizor construit la nivelul tehnicii actuale are o sensibilitate mărită și poate recepționa pe 12 canale. De asemenea, i se poate adapta antenă pentru recepții la mare distanță. Televizorul „V. S.-59" e ușor de manevrat, datorită faptului că butoanele cel mai des întrebuințate și comutatorul de canale sînt dispuse în partea din față a aparatului, iar reglajul se face foarte ușor.

Filatelie

Recent a fost pusă în circulație o nouă emisiune de mărci poștale romînești: *„Pești din acvariul de la Constanța"*. Ea prezintă diferiți pești care se găsesc în Marea Neagră și trăiesc și în acvariul de la Constanța.

Emisiunea este formată din 8 valori și reprezintă: valoarea de 5 bani — *scorpia de mare*; valoarea de 10 bani — *cocoșul de mare*; valoarea de 20 bani — *stavridul*; valoarea de 40 bani *nisetrul*; valoarea de 50 bani — *călușul de mare*; valoarea de 55 bani — *rîndunica de mare*; valoarea de 1 leu — *morunul*; valoarea de 3,20 lei — *pisica de mare*.

Cupa „Scînteii pionierului“ la natație

Cine va ajunge în finală?

Acum, în primele zile ale lui august, sute de copii bucureșteni își pun, poate, aceeași întrebare: Cine va ajunge în finală? Cine ne va reprezenta raionul în cea de-a XIV-a ediție a Cupei „Scînteii pionierului“ la natație? Și fiecare e stăpînit de aceeași arzătoare dorință: ca raionul în care se află școala lor să cîștige mult rîvnita cupă.

Zilnic, bazinul de la Palatul pionierilor, cunoaște o animație deosebită. Campionii școlilor sînt prezenți la start pentru a se avînta din nou în lupta cu secundele. Fiecare știe că de timpul pe care-l va realiza depinde calificarea lui în finala pe Capitală.

În ziua cînd am fost la Palatul pionierilor, își disputau întîietatea concurenții din școlile raionului V.I. Lenin.

— Atenție, cronometrori! se auzi deodată vocea arbitrului, ca după numai cîteva secunde să se adreseze concurenților: start!

Urmărim desfășurarea probei de 66 m liber băieți. Roman Alexandru, de la Școala generală de 8 ani nr. 143, înaintează în același ritm cu Dumitriu Dan, de la Școala generală de 8 ani nr. 146. Mai sînt aproximativ douăzeci de metri pînă la sosire. Roman trage puternic și se detașează din ce în ce mai mult de colegul său. Dumitriu nu mai reușește să-l ajungă din urmă și astfel Roman Alexandru cîștigă proba de 66 m liber cu 1 minut și 2 secunde. După 15 secunde sosește și Dumitriu.

Se dă startul în proba de 33 m bras băieți. Printre cei șase concurenți întîlnim și mai multe cunoștințe de-ale noastre, printre care pe Hampu Liviu, de la Școala generală de 8 ani nr. 150, Bogățeanu Mircea, de la Școala de 8 ani nr. 154,... Să vedem astăzi care dintre ei va realiza o performanță mai bună. Iată-i pe amîndoi înotînd pe culoare alăturate. Au de parcurs o lungime de bazin, adică 33 m. Se pare că Mircea va cîștiga, însă Liviu, încurajat de colegii lui de școală, nu se lasă și, fără să privească în stînga și-n dreapta, adunîndu-și ultimele forțe, reușește să pună mîna pe marginea bazinului. În felul acesta, el a cîștigat această probă în 34 de secunde. Bogățeanu Mircea se clasează pe locul doi cu 38 de secunde.

La fel de disputate au fost și celelalte probe, în care s-au realizat performanțe superioare față de etapa pe școală.

Acum, pionierii din raionul Lenin cunosc din cine va fi alcătuită reprezentativa raionului pentru finală. Acest lucru însă nu-i de ajuns. Ei vor trebui să vină, în ziua finalei, la Palatul pionierilor, pentru a-și încuraja colegii.

RADU POPA

Tînărul instructor de înot Ion Stanciu pregătește pe „elevii“ săi pentru marea întrecere în cadrul cupei de natație a „Scînteii pionierului“.

Duminică sportivă

Una dintre duminicile de vacanță ne-am propus s-o petrecem pe terenul de sport. La start, alături de concurenți erau prezente și... emoția și hotărîrea de a învinge. Mai întîi, a avut loc finala meciului de fotbal dintre clasele a VII-a și a VIII-a. Victoria a revenit celor mai bine pregătiți — fotbaliștilor din clasa a VIII-a.

...Nu e de loc ușor să te întreci cu voleibalistele dintr-a șaptea! Cu pase mai clare, ele au întrecut echipa clasei a VI-a cu scorul de 3-1.

Și... cum apa Topologului curge în apropiere de terenul de sport, le-am dat cuvîntul și înotătorilor. Dumitrescu Gheorghe s-a clasat pe primul loc.

Am petrecut minunat. Ne-am despărțit cu hotărîrea ca în duminica următoare să ne întîlnim într-un meci amical cu fotbaliștii din Rotărești.

CREANGĂ FLOREA
cl. a VI-a, satul Schitu comuna Bălcești, raionul Rm. Vîlcea

Cicliștii noștri

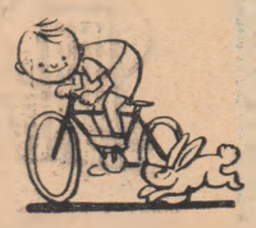
Într-una din zile numeroși spectatori au asistat la desfășurarea întrecerilor de ciclism, organizate în vederea obținerii Insignei de polisportiv. Băieții aveau de parcurs 100 m, iar fetele 80 m. Deoparte și de alta a culoarului, pe unde alergau cicliștii, „galeria“ își făcea datoria.

— Hai, Petrică!

— Bine, Rodica!

— Grăbește-te Lenuța!

Fruntașii sportului cu pedale s-au dovedit a fi, la fete, Titianu Rodica, Condurache Elena și Vasiliu Rodica, iar la băieți Bichel N. Petru,

Irimia N. Constantin, Bichel N. Grigore.

Întrecerea a fost pasionantă. În curînd, pe pieptuirile noastre vor străluci insignele mult dorite.

BICHEL N. CONSTANTIN.
Școala de 8 ani satul Bobulești, com. Ștefănești, raion Botoșani.

3 — 3!

Pe terenul de sport din satul Strîmba, comuna Tomești, raionul Brad, a avut loc de curînd o pasionantă întrecere între iubitorii sportului cu balonul rotund. S-au întrecut selecționatele claselor a VI-a și a VII-a. Hotărîte să cîștige, ambele echipe au luptat cu pasiune. Meciul însă s-a încheiat cu un scor de egalitate: 3-3.

Printre cei mai buni jucători au fost pionierii Leucean Emil, Florea Avram, Faur Vladimir, Bulz Octavian din clasa a VI-a și Negrin Sabin, Sima Ilie, Banciu Aurel din clasa a VII-a.

DRĂGAN ION
cl. a VI-a

Adeverință de primire:

Fapte pionierești

Există împrejurări cînd o trăsătură sau alta a caracterului vostru devine, într-adevăr, hotărîtoare. Curajul, de pildă. Ce-i drept, curajul îngemănează multe alte trăsături: simț al datoriei, sînge rece, bărbăție, spirit de sacrificiu, o întreagă gamă de virtuți ostășești.

Nu este de mirare deci că povestindu-ne „fapte pionierești“, mulți corespondenți vorbesc cu admirație despre manifestări ale curajului: pionieri care ajută la stingerea incendiilor, pionieri care salvează copii de la înec ș. a. Sînt întîmplări ce reprezintă adevărate examene — neplanificate — ale calităților oricărui om, cu atît mai mult a calităților unor copii ca voi, iar promovarea lor presupune maturitate, eroism. Este firesc ecoul unor asemenea fapte și de la sine înțeles faima pe care o aduc. Acolo a fost primejdie, risc, un risc liber asumat, cîntărit, căci era singurul leac al primejdiei. Altul nu era deci de ales, decît dacă erați... lași, iar conștiința voastră respinge lașitatea cu groaza cu care vă feriți obrazul de pecingine, de pildă.

Am în față două scrisori. Una de la Moldoveanu Lia din comuna Valea Largă, raionul Luduș, cealaltă de la Androne Maria, din comuna Plosca, raionul Alexandria. Prima vorbește despre pioniera Moldovanu Nastasia, care a stins un început de incen-

diu într-o gospodărie, iar cea de-a doua — despre pionierii Urluianu Marin și Androne Ilie, care au salvat de la înec un băiețaș căzut într-o groapă plină cu apă.

Sînt acțiuni admirabile, și le strîng mîna bărbătește tuturor. Simt și emoția de care sînt străbătute cele două corespondențe. Totul se vestește cu „sufletul la gură“: ...„Deodată ...„Fără să mai stea pe gînduri“... „Cu iuțeala fulgerului...“ Simți, într-adevăr, că acolo și atunci nu mai era timp de gîndit sau, mai degrabă, calculul se făcea din goană...

Acum însă, noi avem timp de gîndit. Și mă gîndesc că puterea celor sus-amintiți de a interveni „pe dată“ „fără să mai stea pe gînduri“, „în aceeași clipă“... ei bine, această putere a țîșnit, a „explodat“ numai pentru că resorturile ei erau de mult pregătite. Tăria aceasta n-a luat naștere „cu iuțeala fulgerului“ E limpede: Molodovanu Nastasia, din clasa a VII-a, nu e pompier de profesie, nici Urluianu sau Androne salvatori de meserie. Ei riscau în acest fel pentru prima dată și nu aveau experiența acestui fel de curaj. Nu încape îndoială că nu o dată pînă în acea clipă dramatică dăduseră deja dovadă și de simțul datoriei, și de inițiativă, și de simț tovărășesc sau de spirit de sacrificiu. Și aceasta nu în pălălaia flăcărilor, ci în focul „mocnit“ al activității de fiecare zi. Pe acest teren al activităților zilnice s-au antrenat ei în zeci și zeci de ocazii, au strîns tărie și eroism. Că de data aceasta exista și un risc? Acest lucru nu mai era decisiv, primejdia nu le putea întoarce întreaga conștiință pe dos, ca pe o mănușă. Și au înfruntat primejdia „cu iuțeala fulgerului“, tocmai pentru că de ani de zile n-ar fi putut face altfel.

Cele două scrisori conțin — autorii lor poate nu și-au dat pe deplin seama — două indicații care ne întăresc această convingere: Moldovanu Nastasia este fruntașă la învățătură, iar Urluianu Androne — la fel.

Ce legătură are fapta lor „eroică“ cu acest fapt curent? Enormă. Învățătura, această muncă de zi cu zi, implică eroism, simțul datoriei, puterea de a renunța, mîndrie, o luptă permanentă de autodepășire. Acesta a fost, socotesc, șantierul pe care s-a făurit tăria, „curajul“ celor amintiți.

Citind cu emoție despre „eroii“ noștri, citesc cu aceeași emoție că sînt fruntași la învățătură. Iar dacă aș afla că un asemenea pionier se agață de paiul corijenței? M-aș mira... Grozav m-aș mira. Și nu că a putut să salveze pe cineva de la înec, ci că își îngăduie propria naufragiere. Felicitările noastre ar fi și în acest caz sincere, dar parcă nu întregi, întrucîtva cuvintele, mustrătoare.

De aceea, pe cei trei amintiți — ca și pe cei mai mulți, de altfel, îi felicităm din toată inima fără rezervă.

Vedeți? E altceva

MIRCEA SÎNTIMBREANU

ZBORURI

Îndrăgind pămîntul țării
Sub lumini de ceruri clare,
Ca stejaru-mbrățișîndu-l
Cu-a lui brațe — rădăcini.
Sufletul mi-i o cascadă
De vuiri tulburătoare,
De sclipiri și piscuri albe
Scăpărînd din adîncimi.

Zboruri, zboruri, prin lumina
Ochilor îmi scînteiază,
'Nalte și amețitoare,
Ca de vulturi temerari.
Cerul meu e cerul țării
Sub lumina de amiază
Ce-a cuprins pămînt și ape,
Codrii multiseculari.

Trag o brazdă pe cîmpie —
Mii de brazde se revarsă,
Din sclipirea lor țesîndu-i
Cîmpului imens covor.
Pun o floare-n ascuțimea
Muchilor de piatră arsă,
Mii de flori acopăr stînca
Munților cărunților.

Rup din codru, codru-și pleacă
Creanga dăruindu-mi-o,
Alte crengi în loc 'nălțîndu-și
Mai puternice, mai vii.
Cînt o doină : vîntul, lanul
Se trezesc doinindu-mi-o.
Soarelui în dar o suie
Gureșele ciocîrlii.

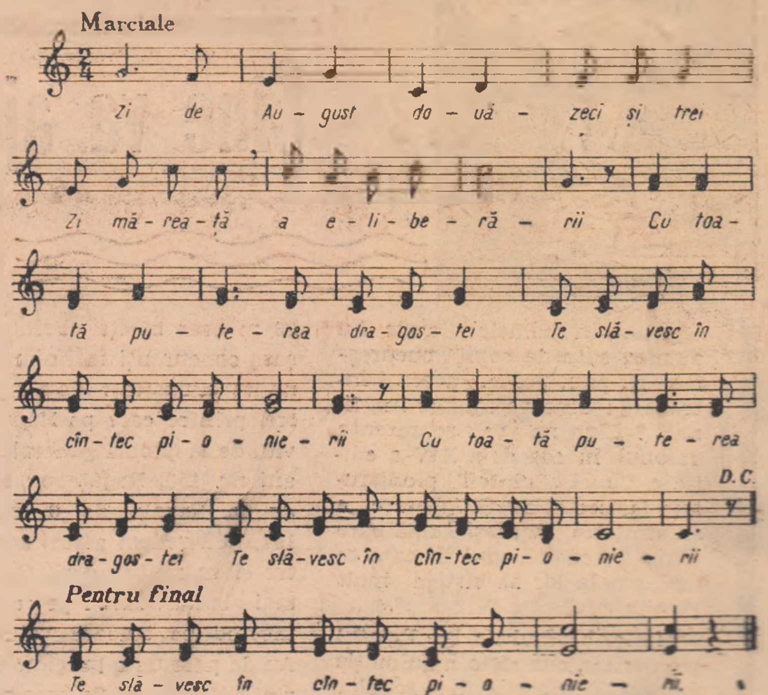
Ridic blocuri dichisite
Ca un cuib de rîndunică,
Pun la ușa lor deschisă
Îndrăgitul busuioc,
Sap livada, îngrijindu-i
Mlada fragedă și mică,
Și adun din stupii toamnei
Mierea dulce la un loc...

Zboruri, zboruri, prin lumina
Ochilor îmi scînteiază,
'Nalte și amețitoare
Ca de vulturi temerari,
Cerul meu e cerul țării
Sub lumina de amiază
Ce-a cuprins pămînt și ape
Codrii multiseculari !

PETRE GHELMEZ

August 23

Muzica : I. NICORESCU — Text : N. CONSTANTINESCU

Zi de august 23 !
Zi măreață a eliberării !
Cu toată puterea dragostei
Te slăvesc în cîntec pionierii.

Flutură azi steaguri purpurii
Sus pe piscuri, azi, în toată țara,
Ne-ai adus lumini și bucurii
Și cu ele-n suflet primăvara.

Ne-ai deschis spre viitor cărări
Și-ai dat aripi viselor semețe,
Să ne avîntăm spre-albastre zări,
Să ne bucurăm de tinerețe !

Zi de august 23 !
Zi măreață a eliberării !
Cu toată puterea dragostei
Te slăvesc în cîntec pionierii.

RECENZIE IN IMAGINI

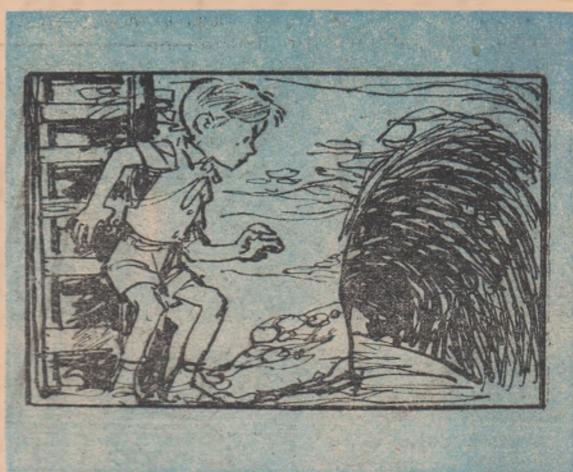
Doctorul se uită din ușa casei, pe deasupra ochelarilor.
— Ce s-a-ntîmplat, copii ?
— Vrem să vorbim cu dumneavoastră personal. E ceva foarte important... rosti Ionică, plin de solemnitate.

— O gamelă ?... Ce poate să fie în gamelă ?
Rusu a deschis-o și a scos la iveală o bucată de cămașă înnegrită și pătată de sînge, pe care, cu un creion chimic, cineva a scris apăsat : „Murim pentru libertate. Călăul nostru este Ferenț, fiul contelui“.

Simion cuprinse în brațe trunchiul fagului, vrînd să alunece în jos. În aceeași secundă, însă, a auzit o trosnitură suspectă într-alt copac. „Ce poate să fie ?“ s-a întrebat Simion, cercetînd îngrijorat cu ochii în toate părțile.

Simion coborîse pe scara de metal verticală. Înaintea lui se deschidea, în pantă, un tunel adînc. Păși ușor, lipindu-se de peretele tunelului, ca să nu fie zărit de cei pe care-i urmăreau .

— Stați, strigă Mihaela, galbenă la obraz. Aici, sub piatra... de care s-a ținut Marcu, este ceva...
— Ce este ? întrebă Magda speriată.
— E... un obiect... de metal.

Ferenț îngălbeni la față :
— Cineva a coborît în conac ! îi șopti el lui Ulpiu. Ia-o la fugă, în sens opus !...

Dragi cititori, desigur, vreți să aflați amănunte despre cele prezentate în aceste imagini. Răspunsul îl găsiți, citind cartea „FLORI PENTRU MIHAELA“ de Alexandru Mitru, apărută de curînd în Editura Tineretului.

Desene : PUIU MANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii“, telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii“

40361